

З Евангелля св. Луکі Калі Ян навучаў над Ярданам, пыталіся ў яго людзі: “Што мы павінны рабіць?” Ён сказаў ім у адказ: “Хто мае дзве вopраткі, няхай аддасць таму, хто не мае; і хто мае ежу, няхай зробіць тое самае”.

Прышлі і мытнікі хрысціца і сказалі яму: “Настаўнік! Што мы павінны рабіць?” Ён адказаў ім: “Не патрабуйце нічога, што больш за дазволенае вам”.

Пыталіся ў яго таксама і жайнёры, кажучы: “А мы што павінны рабіць?” Ён адказаў ім: “Нікога не кryудзіце, не абвінавачвайце несправядліва і задавольвайцеся сваёю платою”.

Калі ж народ чакаў, і калі ўсе разважалі ў сэрцах сваіх пра Яна, ці не Хрыстус ён? Ян адказаў усім: “Я хрышчу вас вадою, але ідзе мацнейшы за мяне, якому я не варты развязаць раменчык на сандалях яго. Ён будзе хрысціць вас Духам Святым і агнём. Лапата Ягоная ў руцэ Ягонай, і Ён ачысціць гумно сваё і збярэ пшаніцу ў свіран свой, а мякіну спаліць агнём непагасным”. Шмат чаго іншага пра паведаваў ён, абвяшчаючы Добрую Навіну народу. †

Лк 3, 10-18

Гэтая навука прапануе супакой сэрца

Святы Ян Хрысціцель, падрыхтоўваючы шляхі Месію, які надыходзіў, паклаў пачатак часу, у якім усё павінна быць ясна, асабліва ў сферы чалавечых паводзінаў, што падлягаюць маральнай ацэнцы. Пытанні, якія ставілі людзі св. Яну, паўставалі з сумненнем, якія хвалявалі людскія сэрцы. Чалавек, які гатовы змяніць жыццё ў лепшы бок, павінен адчуць неспакой: што ён павінен рабіць, дзе шукаць шляху, які вядзе ў правільным напрамку. Гэта датычыць кожнага, хто запутаўся ў граху і ў яго выніках. Асабліва небяспечны апошні: вынікі зла, якія як бы “ткуць” вакол нас “сетку занявлення”, бездапаможнасці. Але калі нават зло стане штодзённай з'явай, калі яно здолее апанаваць спосаб мышлення і лад людскога жыцця, то яно не стане ніколі дабром! Тады нашае сумленне – адзін з вялікіх дароў Бога-Творцы беспамылкова высылае папераджальны сігнал: неспакой сэрца, які нараджае сумненні ў дачыненні да памылковых паводзінаў. І павінна з'явіцца канкрэтнае пытанне: “Што я павінен рабіць, каб змяніць сітуацыю і атрымаць унутраны супакой?” Хоць голас сумлення можа быць заглушаны, падмануты, аднак, раней ці пазней ён дасць значъ абе сабе.

Цяпер усё мацнейшым становіцца перакананне, што ўражлівае сумленне з'яўляецца перашкодай для правядзення зручнага ладу жыцця, але сённяшніе Евангелле разам з Янавым навучаннем напамінаюць, што крытэрыі нашага сумлення - не правілы, дыктуемы светам, але Божае слова. Вернік парыноўвае свае жаданні, свае паводзіны з канкрэтнымі навучаннямі свайго Збавіцеля, прыкладамі людзей, для якіх Евангелле не з'яўляецца недасягальным ідэалам. Святы Ян меў дакладныя ўказанні для людзей, якіх непакоілі сумненні. Не інакш будзе і ў навучанні Езуса. Гэта праўда: Хрыстовыя патрабаванні – вельмі высокія, але іхняя яснасць і перш за ўсё дапамога Збавіцеля ў іх рэалізацыі заахвочваючы хоць бы паспрабаваць іх рэалізаваць.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч